

[Weikop.]

kasserne med hensyn til vilkårene for udlån til kommunerne eller ved ydelse af lån med kommunal garanti. Bankerne bør efter min opfattelse ikke være anderledes stillet end sparekasserne. Jeg ser meget vel, at nationalbanken er betænkelig, men det kan vel ikke være rigtigt, at det for kommunerne skal være vanskeligere at få lån i banker end i sparekasser. I forvejen er det ofte vanskeligt for kommunerne at opnå lån i banker, og en vis ligestilling mellem sparekasser og banker burde kunne opnås. Hvis en sådan ligestilling kunne opnås, tror jeg, det ikke alene ville vække tilfredshed hos bankerne, men også hos kommunerne ude omkring. Selvfølgelig skal en banklov indeholde regler, der skaber den fornødne sikkerhed, men et rent barnepigesystem er ikke nødvendigt, og jeg ser også, at den højtærede minister har rejst dette spørgsmål og stillet sig alvorligt tvivlende overfor, om bankerne i denne henseende skal have en anden stilling end sparekasserne.

Axel Sørensen: Jeg skal ikke i dag gentage, hvad jeg tidligere på mit partis vegne har fremført af indvendinger mod forskellige enkeltheder i forslaget. Jeg kan indskrænke mig til at henvise til de udtalelser, som jeg fremførte ved banklovsforslagets førstebehandling den 10. december 1954, og som findes refereret i folketingsstidende 1954—55 sp. 1479.

Jeg vil gerne sige til den højtærede handelsminister, at mit parti og jeg er villige til at deltage i forhandlingerne om de foreslåede ændringer. Der er jo nu gået et stykke tid, siden den gældende banklov blev vedtaget, og der må vel foreligge en beretning over de danske bankers virksomhed, som kan illustrere, om enkelte ændringer er påkrævede eller ikke. Det er jo sådan, at vi i vor tid i modsætning til tidligere ikke har været udsat for bankkrak af særlig stort format, og derfor er der ikke så meget, der tyder på, at de små bankers virksomhed skulle være af ustabil karakter. Noget sådant foreligger i alt fald ikke for mig.

Søren Olesen: Der er en mærkelig tendens til, at alting skal ensrettes eller centraliseres. Det er også det, der giver sig udtryk i, at man vil forhindre oprettelse af nye banker.

Man vil kræve en højere aktiekapital, når en bank skal oprettes. Nu er forholdene jo forskellige ud over landet. Det kan godt være, at man i København og i store byer sagtens kan stable en større aktiekapital på benene, men der kan også være mindre pladser ud over landet, hvor der er god brug for en bank, og hvor en bank ville gøre god fyldest, selvom den ikke var så stor. Derfor må jeg ligesom ved behandlingen i fjor gå imod, at man fastsætter så høj en grænse med hensyn til aktiekapital for oprettelse af en ny bank, som man gør her, idet man fastslår, at der skal være en aktiekapital på 1 mill. kr.

Endelig er der også det at tage i betragtning, at selvom der ikke nu er så megen fare for, at en bank kommer ud i vanskeligheder, fordi banktilsynet er skærpet, så træffer man alligevel banker, som ledes dårligt. Det kan siges på den måde, at kunderne ikke er tilfredse med den ledelse, der er. Det er imidlertid ofte meget vanskeligt at få en bankledelse væk. Der er eksempler på, at en sådan bankledelse har bevirket, at en bank var meget dårligt anskrevet i sin egen by, men hvis man ikke uden store vanskeligheder kan oprette en ny bank, kan en sådan bank køre videre. Lad mig sige det sådan, at en bank er en forretning som alle andre, og hvis der ingen konkurrence kan blive, kan den betjene kunderne dårligt. Derfor må man ikke gøre det for vanskeligt at oprette nye banker.

På samme måde må jeg også vende mig imod de nye likviditetsbestemmelser. På dette punkt kan den enkelte bank bedst overse sine egne forhold. Såsnart man på nogen måde vil ensrette her, bliver der tale om et middel for pengepolitikken i stedet for et middel for erhvervslivet til at indrette sig efter de forhold, der nu engang er. Derfor må jeg gå imod disse bestemmelser.

Jeg vil gerne gøre den lille bemærkning til det ærede medlem hr. Weikop, at jeg er ikke helt enig i den betragtning, at banker skal have samme ret som sparekasser og forsikringselskaber med hensyn til udlån til kommunerne. Der er jo en del sparekasser, som fra gammel tid nærmest er forvaltningsinstitutter, og det samme gælder forsikringselskaberne, medens bankerne derimod, skal vi sige skal tjene den levende